

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka. Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 13. mail 1927. a.

VIII. aastakäik.

Lätlased ei ole enam kardetavad.

Sport ja Kalev löid mõlemad ülekaalukalt RFK't.

H. Mikase foto.

Üleval vasakul: RFK malelaulalises dressis. Paremal: „Maurer lööb Jurgensile penalty võrku. All vasakul: Matiisen stoppab Urbansi läbimurde. Paremal: Karm lööb peaga Spordi sissejuhatava värava.

Läti rahvusmeeskond ja RFK on meie junud. Nii sündis see korduvalt. Ka vabanduseta kapituleerima. Simsoni juuk-
 nahkkuuli rüütlitele ja nende seljataga maavõistlustel. Iga profaangi ütles, et sed on püüatud, lövi küüned murtud!
 seisvale spordiväele rohkesti tuska tei- eestlased paremat jalgpalli mängivad, lät- Millest see?
 nud. Tunned, et neist üle oled, kuid ikka lased isegi tunnistasid seda, kuid maa- Vastus on meie arvates: Läti jalgpall on
 „saad vastu vuntsi“, nagu jalgpallime- võistluste bilanss seisab praegugi ühe vä- oma arengus ühe sammu edasi jõudnud,
 hed omakeskis räägivad. Teed pikema vä- ravaga lätlaste kasuks. kultuurilisemaks muutunud — see tingib
 listurnee ja lõpetad ilusti tip-top, kuid Nüüd vast pidi Läti jalgpall oma vali- tema kaotuse. Paradoksaalne väide on
 lätlased paluvad möödasõidul veel ka oma tud üheteistkümnega, endi teada vormi pealiskaudselt võttes veidi rabav, kuid
 linna austada — ja loorberid on porri va- lopsakamas õitsengus seistes, ilma ühegi hõlpsasti põhjendatav. (Järg 3. lhk.)

Sportarstlisest uurimistööst.

Saavutused ja tulevikuküsimused.

E. Spordilehele kirjutanud dr. med. Hans Hoske, Berliini kehalise kasvatus-
se ülikooli dotsent.

Godini ja Matthiase uurimustest saadik on keha seisukorra mõjutamine sportlase töö läbi sagedasti uurimusalaks olnud ja nii kaugele viinud, et meie võime nüüd kehaliste harjutuste läbi inimest mõjutada. See mõjutamine on silmatorikav eriti teisel kasvuperioodil, kus noor tugevasti pikkusse sirgub. Siin on võimalik otstarbekohaste harjutustega ülemäärast pikkusekasvu suruda ja vastu-kaaluna laiusekasvu ergutada. See küsimus üksinda on määratu tähtsusega. Just suurlinnades näeme meie, et inimesed arutu pikaks kasvavad, sarnanedes selles toaima jõuetule võrsumisele. Siin on seega tarvilik normaalse kasvuga piirduda ja käsitatavaid ehitusaineid siseorganide ja üldse kehategevuse peale ümber kujundada.

On tähele pandud, et noored, kes kehaliselt tegevad on, omavanustest kaastlastest nii kehalises kui tervislises seisukorras edukamad on. Parima näite selleks annavad Bachi uurimused, kes suutis kindlaks teha, et Saksa turnipidustustest 1923. aastal Münchenis osavõtjatest vähema kehakasvuga turnijatest oli 71,2% laiarimmalisi. Suuremakasvulistel oli see arv 43,7%. Vastandina sellele olid vastavad arvud Müncheni üliõpilaskonnas 8,6 ja 1,4%! See tähendab uuesti vana kogemust, et kirjutuslaua taga töötaja hõlpsasti toasküürutajaks muutub ja seega oma tervislisele saavutusvõimele halba teeb. Kui need arvud just tuberkuloosi haigete protsendile otsekohe ei vasta, näitavad nad ometigi, et üliõpilased oma nõrga kopsujõuga sellele haigusele väga vastuvõtlikud on. Samu vahakordi leiame meie üldiselt ka naissoo juures.

Selle järele tuleb imestada, et õppetöö järele valvavad asutused veel Saksa üliõpilaskonna soovidega ei arvesta ja sunniviisiliselt kehalikkude kasvatust ülikoolidesse ei ole sisse viinud. Sest just nendele ringkondadele, kes hiljemalt rahva juhtideks peavad saama, on lõpmata tähtis, ise tervet keha omada ja kehaharjutusi tunda, et hiljem nende väärtust õieti hinnata osata.

Teisest küljest on terve rida katseid tõendanud, et harjutused, mis seni kõigi süsteemide silmapaistvad osad on olnud, sugugi seda kasu ei anna, mida neile on luuletatud. Nii on hingamisharjutustele niisugune kasu mõeldud, mis täielikult ekslikuks on osutunud. On kindlaks tehtud, et suudetakse küll mingit õiget hingamistehnikat inimestele õpetada, kuid kui hingamist suuremateks saavutusteks vajatakse, siis on selleks vaid üks abinõu — inimesi hingetusk pingutada lasta. Katsed ülikooli juures on näidanud, et kõik hingamisgümnaastika süsteemid ebaratsionaalsed on, kuna nad aega ja jõudu asja peale raiskavad, mida teisiti palju lihtsamate abinõudega võib saavutada. Parimate hingamisharjutustena tuleb vaadelda pingutatavat jooksu, ujumist ja sõudmist.

Edasi on selgusele jõutud, et teatud töösaavutusteks (spordiharudes) ka teatud kehavormid otstarbekohasemad on. Eriti Müncheni ülikooli katsetega suudeti kindlaid sporttüüpe määrata. Paljudest tuhandetest üliõpilastest kujunes selge

pilt, kuidas jooksja, ujuja, jalgpallimees, turnija jne. peab välja nägema. Ei tule aga arvata, et tegutsemine ühe spordiharuga teatud tüüpi välja arendab, vaid palju enam, et päriusomaduste kaudu leiduvad juba teatud eeltingimused ja et need vastava spordi omale otsivad, või sellele juhatatud peavad saama (ülesanne spordi ja kooliarstidele). Kindlasti töötatakse see leiduv tüüp siis valitud tööga veel teravamini välja; seejuures peab aga spordiarstil ülesanne leiduma — äärmusi ühelt või teiselt poolt otstarbekohaste harjutustega siluda. Kuid mitte ainult välimist keha, vaid melle palju tähtsamaid orgaanide mõjutatakse kehalise tegevusega. Nii kasvab lihassmass, süda läheb tugevamaks, kopsud avaramaks, nii et suuremateks töösaavutusteks kohased on. See ei ole maksev mitte ainult puhtkehaliseks tööks, vaid ka vastupanu avaldamise suhtes haigustele. Eriti tõuseb vastupanu võime infektsioonhaiguste puhul, nii et näiteks külmetushaigused harvemaks jäävad ja raskete haiguste läbitemine kergemaks muutub. Igatahes tuleb silmapilgul, kus kehalisest harjutusest mõneks ajaks loobutakse, jällegi orgaanide tagasilangemine endisse seisukorda, nagu seda Selcher ja Hags väga kaunilt näidata suutsid. Nii ei jatku ainult harjutamisest kooliajal; kui meie kehaharjutustest tahame tõeliselt kasu saada, peame meie hoolt kandma, et kuni kõrge vanaduseni keha eest hoolitsemine jatkuks. Ikkagi on kord treeneritüd orgaanil eelsoodustus, et ta palju kiiremini tööga kohaneda suudab kui seni treenerimata. Neid kogemusi tegid Hingston ja Sommerwell 1924. aastal Mount Everesti ekspeditsioonil. Osavõtjad, kes olid kord eelmistel aastatel kõrgematel mägedel viibinud (8000 mtr.), kohanesid ka seekord palju kiiremini kui need, kes ekspeditsiooni varem kaasa ei olnud teinud. Sellega tõestus ka, millisteks suurteks pingutusteks organism kohane on, kui teda tarvilikku aega lastakse tingimustele kohaneda. Tõusti mäele kuni 8.500 mtr. kõrgusele ilma hapniku tarvitamata, saavutus, mida seni teadus võimatuks pidas. Sest õhupallide lennol olid varem mitmed inimesed 8000 mtr. kõrgusel hapniku puudumisel surnud. Kui suured olid pingutused, selgub sellest, et üleval ühe tunni jooksul ainult 60 mtr. veel edasi liikuda suudeti. Seejuures tegi pulss keskmiselt 200 (72 normaal) lööki minutis ja iga sammu eel oli tarvis 8—10 korda hingata. Sellegi peale vaatamata ei kannatanud ükski osavõtja mingite kahjude all. Ka näitab see, et kartus koolides ja õppeasutustes aluseta on ülepingutuste eest kehalistel harjutustel.

Orgaani tegevuse uurimise kõrval on erakordse tähtsusega ainevahetuse jälgimine, mis ütleb, kui palju jõudu mingiks pingutuseks tegelikult kulub. Siin on eel kõike Hilli tööd väga kaaluvad ja tagajärjekad. Ta suutis näidata, et kiirsaavutused üle 200 mtr. sellest olenevad, kui palju hapnikku iga üksik sisse võtta suudab ja kui suur on hapniku tarvitamine saavutuse ajal. Nende tegurite variatsioonidest kujuneb parem või halvem kohasus teatud spordiharudes. Nii lihtne kui seda ka öelda on, nõuab sarnane

Parun Pierre de Coubertin'i üleskutse.

Kõigi maade noortele!

Olympia, 17. apr. 1927.

Täna, keset olümpia kuulsaid varemeid avati mälestussammas 33 a. eest uuesti ellu kutsutud Olümpia mängude mälestuseks. Sellega on Kreeka valitsus tahtnud tookordist sammu austada ja mängude uuestisünni ajalooramatusse kirjutatud.

Teist oleneb nende mängude kõrgel-
hoid.

Minu vanad sõbrad ja mina oleme nad uuesti ellu kutsunud, mitte et neist muuseumi või kinotükki teha, veel vähem neid kasutada majandus- või valimisihtide saavutamiseks; meie püüd oli palju enam — üle kahe ja poole tuhande aastast loomingu uuendada, et Teie jälle selle liikumise poolehoidjateks saaksite, millest meie suured esiisad aru saanud.

Modernilmas, kus nii palju soodustusi ja ühtlasi ka kardetavaid eksimisevõimalusi, võib olümpism niisama hästi kõlblise aadeli ja moraalse puhtuse, kui ka kehalise vastupidavuse ja jõu kooliks muutuda, kuid ainult ühel tingimusel — kui Teie ilma puiklemata sportlase aumõiste ühele astmele asetate oma kehajõu ja osavusega.

Teist oleneb tulevik!

Pierre de Coubertin.

uurimustöö lõpmata hulga aega, jõudu ja ka raha, et seda edukalt läbi viia. Eriti tähtis oleks näit. olümpia-mängudest osavõtjate katsetamine. Ka inimese keemilises koosseisus avaldub ta kohasus töösaavutusteks. Nii võisid Schenk, Wising, Herxheimer kindlaks teha, et mõõduka treeninguga verekoosseisus neid osasid juure tekib, mis kehale tarvilikud on väsimusmomendi kahjutuks tegemiseks. Keha selles suunas toetada, on ülesanne olümpia-mängude ettevalmistajatele.

Eelpool nimetatud tüüpide määramine inimese välismassi järele, võib kergesti ekslikke väärtusi anda, kui sealjuures üksikute orgaanide saavutusvõimsust arvesse ei võeta. Nii võib mingi mees küll kehaehituselt 100 meetri jooksjaks kõlbada, kuid ta reaktsioonivõime on liig aeglane ja muskulatuur mitte küllalt kiirusjõuline, nii et ta oma kehamõõtude peale vaatamata sellele alale absoluutselt kõlbmatu on. On seega veel tähtsam tegutsevate orgaanisüsteemide järel kohasust spordialadele uurida. Sel teel, mida tuntud Berliini spordiarst Brustmann juhhib, liiguvad ülikooli tööd edasi.

Tulevikus on siiski veel enam tarvis. On teada, et naine oma kehalises ja vaimlises teguvõimes kõikumistele alluv on. Palju vähem teatav on aga, et mees sama suuri ja sagedaid kõikumisi läbi teeb. Sellega seletub näit. sagedane arusaamatu, näiv sportlaste ebaõnnestumine. Peab seatama ülesandeks, neid kõikumisi üksikute juures kindlaks teha ja siis teid edasi leida, et siis tarbekorral saavutuste kõikumist takistada ja saavutusi vast isegi parandada.

Kõigest sellest selgub, kui suur töö siin veel lahendada on ja millised raskused igas suunas veel leiduvad, et spordiilma rahuldada suuta.

RFK kaotused.

(1. lhk. järg.)

Senine Läti jalgpall tuges ürgjõulisel kick and rushil, huupi jooksmisel ja huupi tagumisel, kus edu olenes peaaeglikult meeolust, vaimustusest. Kui suudeti fanaatiline rahvusuhk lõkkele viirgutada, meeste vändad täiel aurul käima panna, ei aidanud selle vastu ühedki kolmnurga kombinatsioonid ega shoti mäng. Et lätlaste vääriliselt vastata, oleks pidanud meie mehed ka laskuma sellesse uhamisse, kuid teatud eneseteadvus ja esteetiline maitse keelasid selle. Nii esines ikka kumbalgi poolel hoopis iseilmeline jalgpall — temperament ja mõistus, hoog ja tehnika.

Hing ja hoog mängus on iseenesest väga hinnatavad tegurid, kuid arenev jalgpallikultuur ja enesekriitika toovad lõpuks ikkagi asjasse ka teistsuguseid momente, et siis nendega varustudes ringkäiku teha ja siis alles täiusliku jalgpalli nime peale pretendeerima hakata, kus hing ja vaim tasakaalustatud on mängutehnilises suurvormis, nagu seda tshehhidel, austerlastel ja inglastel praegu konstateerida võime.

Läti jalgpall on loomuliku arenemise teele astunud, ta on tehnilise jalgpalli õppimisele asunud, nagu seda Eesti jalgpall umbes 5 aastat varem tegi. Mehed, kes varem marutuulena üle välja lendasid, siplevad nüüd lühidasoõdu ämblikuvõrgus, ega oska ennast veel leida. See leidmine võtab aega. Muidugi läheb see ühel kiiremini, teisel aeglasemini. Selles peitub andekus.

Eesti on nüüd Lätiga võrreldes enam soodustatud seisukorras, tal on märksa rohkem kogemusi kombinatsioonimängu alal ja kindlustab vist sellega omale teatud edumaa, mida lätlased tänavu igatahes veel mitte katma ei peaks — kui meil asja ikka muidugi tõsiselt võetakse. Sarnased jäid muljed aset leidnud Läti meistri korraldust läbivitsutamistest.

Laupäeval sai RFK Spordilt sauna. Sport nägi mängu algul järgmisena välja: Tipner; Silberg — O. Silber; Reinfeldt — Rein — Einmann; Maurer — Paal — Karm — Üpraus — Klaos. A. Silberi vile pani palli liikvele.

Areneb kohe Spordi maruline pealetung. Vahelduvate kombinatsioonidega, pikkade ja lühidate söötudega uuristatakse Läti värava alla sarnased libedad teed, et õige väiksegi pingutusega pall sinna hõlpsasti veereb. Tekib rida keerulisi momente, mis osalt õnnega likvideeritakse, kuid 8. minutil tõstab Paal vasakult saadud palli peaga Läti värava all üles, Karm kargab teiseks pealöögi man ja üle mahakukkuva Jurgensi veereb pall Läti võrku. Sellele lisaks möödub terve poolaeg tugeva Spordi surumisega.

Teisel poolajal püüavad lätlased kogu oma trumpe välja panna, harrastavad kaugeid sööte, kaugeid pealelööke ja saavutavad selle läbi ka ajutise üleolu. Abrams lööb peale, Silberg tahab palli outi lüüa, kuid see lipsatab jalapealselt võrku. 1:1. On õige tasavägist vägikaika vedamist tükk aega, kuid lõpuks võtab Sport ikka ilmselt ohjad oma pihku ja Üprausi poolt löödud võiduvärv 2:1 on enam kui teenitud. Tagantjärele tulev surumine suurendab aiva ilmselt Spordi üleolekut ja paneb ka lätlasi veenduma oma kaotuse korrapärasuses.

Pühapäeval astus RFK vastu Kalev.

Tallinna poksikursuste järelkaja.

E. Spordilehele kirjutanud poksiõpetaja Gustav Schäfer.

Harilikult öeldakse hästi tehtud töö järele: Lõpp hea, kõik hea. Seda palun aga ma kõige pärast, mis mul maailmas kallis, mitte poksikursuse ja Eesti poksijate kohta maksvaks lugeda. Selleks juhuseks peab vanasõna järgmiselt ümber kohendama: Algus hea, seega samuti edasi töötada, et asi ikka paremaks areneks.

Tallinnas töötati tugeva püüdmise ja suure auahnusega. Kursuste õpilased panid kogu oma tähelepanu välja, et õpetajat mõista ja tema soovide kohaselt töötada. Ei töötatud mitte ainult usinalt, vaid püüti ka läbitöötatud hästi mõttes, mõistuses läbi seedida. See oli mu suurim rõõm, kui ma seda märkasin. Kenaks alguseks olid need 4 nädalat tugevat tööd igatahes Eesti poksispordile. Kuid loorberitele ei tohi puhkama jääda, vaid see kursus peab vaid algastmeks edaspidisele õppe- ja harjutustööle olema. Mida enam noori rusikavõitlusele õpetatakse, seda suurem on heade meeste väljavalik, seda paremad meistrid tõusevad.

Kes võidab eeloleval olümpiaadil? — küsitakse minult ikka uuesti ja uuesti. Minu vastus on alati: „Parim poksija“. Kas on see küsimus ka tegelikult õige? Seda küsin ma eneselt ka sagedasti. Kas on see või teine oma kaalu meister rafineeritud poksija, või on ta metsikult pealetormav fighter? Kas on ta mitte millestki tõusnud, või on ta vana võitleja aastatepikkuse ringipraktikaga?

Kõige selle üle jõuame meie alles selgusele peale võistlusi. Kuni selleni on aga rohkelt aega, mida kergel käel pillata ei tohi. Parim peab võitjaks jääma, s. o., ta peab poksima, kui läheks see võitlus

ta elu hinnale. Ühtki sekundi ei tohi ta ilma löögi ja pealetungita raisata. Metsikult pealetormav fighteri peab jäise rahuga stopatama ja vastu löödama, nii et tal kuulmine ja nägemine kaob. Pea ja rusikad peavad valgukiirusel töötama. Kõik peab kuni peensusteni ükssteisele otsarbekohaselt järgnema ja läbi mõeldud olema.

„Kuidas aga õppida seda,“ küsivad minult mu Eesti õpilased? Ma olen Teile seda näidanud, aluse annud, ehitage edasi! Lööki peab kuni viimase peensuseni õpitama, kõik õpitud kombinatsioonid ja variatsioonid lihase ja luuse koolutatama.

Kadugu kõigepealt aeglasel, heasüdamlised liigutused, mis vast mõnele keeglimängijale, kuid mitte poksijale kohased on. Kooli ja ikka kooli! Kui marutuul peab poksija pöörlema oma vastase ümber. Kui surmavast vasarast peavad löögid langema. Süda ja silm peavad rahulikult jääma ja kõik kaitseabinõud käepärast olema, et vastase pealetungi pareerida.

Lõpuks peab aga ka poksija uskuma, usklik olema. Ta peab nimelt võidusse uskuma ja oma võimetesse kui ilmutusse.

Instruktoritele on mul veel öelda: Kui Teie seda oma õpilastele sisse istutate, ei või tagajärjed tulemata jääda. Kasutage aega endi täiendamiseks, lugege eriajakirju, raamatuid. Siis näete Teie üle öö uusi tähti tõusvat ja vanu meistreid kaduvat. Pange seda tähele ja töötage edasi!

Gustav Schäfer,

Berliini kehalise kasvatuse
ülikooli poksiõpetaja.

Koosseis: Ratnik; Maiste — Matiisen; Piperall — Kütt — Römmer; Kallu — Maurer — Kipp — Kull — Räästas. Meeskonna kohta peab tähendama järgmist: Ratnik ja Kütt (end. Nõmme Kalju) debüteerisid Kalevis, neist Kütt absoluutselt treeninguta. Ka Römmer ei olevat ühtki treeningut saanud veel tänavu teha, nagu Kullgi, kellele lisaks pimesoolika operatsioon tehtud ja haav vist veel polnud jõudnud küll hästi paraneda. Nii ei olnud eeldused Kalevi eduks kuigi suured.

Kuid Ree algvile järele selgub kohe Kalevi üleolek (tuule soodustusel) ja lätlased vajuvad oma värava alla enemenemmatult nassu. Väravamomente on ropprohkelt, kuid tilgake sellest merest suudetakse kasutada. Ainult Maurer kannab rinnaga Kipi söödu kaitse vahelt läbi ja lööb lähedalt 1:0. Siis lüüakse kaks korda püüdmatult latti, hulk kordi lähedalt mööda jne. Vast 39. min. tuleb teine värv penaltyst, Varakajsi palli süllehaaramise eest. Maurer lööb põikpuu alla 2:0.

Teisel poolajal oodatakse lätlaste tasumist ja väikest lisagi vast, kuid jumal pole seekord just ka lätlane. Algul kukuvad lätlased küll vägevasti peale litsuma, kuid kui Kalevi kaitse on kõik nende traavid mõjuvalt stopanud, vajuvad nad longu ja Jurgensi väravaalune muutub jälle tapeluste tandriks. Rünnak on äge, kuid tulistamine ise ei ole suur asi ühti, on paljad fugaaside plahvatused, puuduvad tõhusad granaadid. Kipi laengud on hoopis vettinud ja lähevad kõik rappa. Loopoo-

lest oli neid kindlasti kuus. Nii lõppeski tegelikult teine poolaeg ainult Kalevi töövõiduks. Iseenesest oleks võinud seejuures kumbki matsh, nii Spordi kui Kalevi, 0:6 lätlaste kahjuks välja näha, kui meie forvardite löök veidi parem oleks.

Meie jalgpallimehi on veel vara kiita, kuid mõnd ei ole ikkagi patt märkida: Ratnik näib Eesti teiseks väravavahiks praegu olevat, nagu backipaar Maiste — Matiisengi hindamist peaks eelmisest aastast rohkem väärima. Poolkaitse oli mõlemal seltsil meeskonna parim osa vast. Spordi trio on juba varemgi tunnustatud rahvusmeeskonna hiilgeosana, kuid Piperalli (jõurikkus, südidus) ja Römmeri (taktiline taip, peamäng) olid kaunimaid üllatusi. Häid forvardeid ei olnud aga näha, vast olid seda ainult kohati Karm ja Maurer. Hooajale on igatahes ilus avang antud, päris Filidori gambiit kohe, vaatame nüüd, kas lõpp sama ladusasti läheb. Või sunnib Spordi Riiga sõit juba kohe mõningaid korrektiive käesoleva kirjutuse esimeses osas tegema?

Baraton

on Pariisis jooksnud 600 mtr. hiilgava ajaga 1.20,8.

Rootsi murdmaameistriks

tuli B. Eriksson 33.08,9; 2. B. Öhrn 33.12,7; 3. G. Bergström 33.24,4.

Sõjaväes on spordihuvi elav.

H. Mikase foto.

Sõjaväe tänavjooksu start, kus 367 meest lähtejoonelt lahkub.

Tallina garnisoni spordikomisjon korraldas pühapäeva hommikul tänavjooksu mööda puisteede võrku ümber Tallinna. Start Vene turul, finish Kalevi aias. Maa pikkus umbes 4,5 km.

Starti oli ilmunud 367 võistlejat. Kui sõjaväe kehalise kasvatus inspektor kol. Maser oli stardipaugu annud, arenes pünev massiline võistlus, missugust oma kaasakiskuvuse poolest harva näha saab. Kui laviin veeres jooksjate parv mööda

puisteid, iga viimane kui mees omavahel konkureerides, üksteisest mööda tõtates. Jooksjateparve hulgas oli mitmeid tuntud jooksjaid, kuid rohkelt ka sarnaseid mehi, kes ootamatult vahvalt neile konkurentsi näitasid. Võitjaks tuli nagu oodata võis, Eesti pikamaa meister Laurson, kelle kardetavam konkurent Jaanus oli jooksu tee peal katkestanud.

Juba läinud aastal 5000 mtr. alla 17 min. jooksnud rms Kurg näitas ennast

tublisti arenenud olevat ja võib tänavu keenu saavutusi näidata. Samuti ka uisutaja Vogt.

Üldiselt olid jooksu tagajärjed: 1. n. a.-o. Laurson, sidepataljon, 16.07,8; 2. rms Kurg, pioneerpataljon, 16.20,4; 3. n.-s. Vogt, pioneerpataljon, 16.32,0; 4. kad. Mõttus, sõjak.; T. n. ltn. Parek, 10. rüg.; 6. rms. Palm, allohv. k.; 7. asp. Tomingas, sõjak.; 8. kad. Soovik, sõjak.; 9. kapr. Neumann, komend.; 10. asp. Känd, sõjak.

Kergejõustik algab paljulubavalt.

Rähnal 6.98 kaugust.

Meie kergesportlastel, kes talve läbi olümpia treeningust osa võtsid E. Idla juhatusel, on suvehooaeg ühisharjutustega A. Klumbergi juhatusel alanud. Hoog ja huvi asja vastu on suur.

Esimeste katsetena kergejõustiku alal korraldas Kalev esmaspäeva õhtul omavahelised võistlused, mis võimatult külma ilma juures siiski tagajärgi andsid, milleni läinud suvel üldse ei küünitud. See mak-sab kõigepealt Rähni kaugushüppe kohta. Noorematest meestest näitasid Neumann, Suuk ja Beldsinski õige lubavaid võimeid. Üldised tagajärjed olid:

Kaugus — 1. Rähn 6.98; 2. Liinat 6.14; 3. Koltshin 6.13; 4. Palmberg 6.03.

Kuul — 1. Neumann 13.45; 2. Tammer 13.35; 3. Suuk 12.72; 4. Liinat 12.54.

200 m tr. — 1. Rähn 23,8; 2. Tiisfeldt 24,4; 3. Koltshin 25,1.

1000 m tr. — 1. Villemson 2.51,0; 2. Huuk 2.54,7; 3. Beldsinski 2.57,5; 4. Rebas 3.06,0.

Poksivõistlused E. Tambergi mälestuseks

korraldas Kalev laupäeval ja pühapäeval. Konkurents oli väheldane, kuid üksikud poksijad näitasid õige tunduvald edusamme.

Auhindadele pääsivad:

Kärbeskaal — 1. Jann, 2. Taar, 3. Lauri.

Kukk-kaal — 1. Luts II, 2. Kaljo, 3. Kalberg.

Sulgkaal — 1. Leiger, 2. Peekmann, 3. Emar.

Kergekaal — 1. Saasepp, 2. Laubert, 3. Andermann.

Kergekaal — 1. Palm, 2. Kamarik.

Keskkaal — 1. Kuura, 2. Reiman, 3. Hiio.

Kõik võistlejad peale Palmi (Sport) ja Reimanni (Tartu Kalev) olid Kalevist.

Tapa garnisoni propogandajooks.

103 osavõtjat.

Tapa garnisoni suvine spordihooaeg algas 7. mail propogandajooksuga. Jooksutee pikus umbes 6 klm. — Tapa mõisast Tapa linna ja tagasi. Osavõtjaid 103, kelledest jooksu lõpetasid 94. Tagajärgedega võib täiesti rahul olla. Tervitada tuleb seda suurt huvi ja tahet spordi vastu, millega iga garnisoni kv. läbi on imbinud. Eriti silmapaistvad jooksus olid noor Kurn ja rms Lakk.

Kohtadele tulid:

1) Noor Kurn, k. sr. „kpt. Irv“, 20.07,5; 2) rms. Lakk, sr. õppekomp., 23.14,5; 3) rms. Verlis, sr. õppekomp., 26.54,8; 4) rms. Raik, k. sr. „kpt. Irv“, 5) rms. Meining, k. sr. „kpt. Irv“, 6) rms. Grünberg, soomusauto komp. nr. 1; 7) rms. Rosenberg, k. sr. „kpt. Irv“, 8) rms. Sada, sr. õppekomp.; 9) noor Böckler, k. sr. „kpt. Irv“, 10) noor Karlep, k. sr. „kpt. Irv“.

Garnisoni allüksustest tulid kohale ja omandasid punkte:

1) Kerge soomusrong „kpt. Irv“ 30 p.; 2) s.-rongide õppekomp. 20 p.; 3) s.-auto-komp. nr. 15 p.

P. J.

Jalgpall Võrus.

Võru — Läti Valk 3:2 (1:0). 1000 pealtvaatajat.

Suvespordi hooaeg Võrus avati 1. mail jalgpallivõistlusega. Vastastena kohtasid Võru linnameeskond ja Läti Valk, kes on teatavasti Põhja-Läti mister. Tema eelmistest kokkupuutumistest Eesti meeskondadega võiks nimetada viiki Tartu Kaleviga 4:4. Läti Valk oli esimene „välismeeskond“ Võrus ja käesoleval hooajal vist ka Eestis, mis soodustatud heast ilmast, umbes tuhandepealise rahvahulga kokku meelitas.

Mäng, mis võrdlemisi tasavägine oli, lõppes 3:2, poolaeg 1:0 Võru kasuks. Võidu saavutas Võru tänu oma füüsiliselt tugevale materjalile, kuna lätlastel kokkumäng paremini sobis. Peale selle ei kasutanud Võru kahte penaltid, mis sihilikult mööda löödi. Kokkumäng on võrulaste nõrgem külge. Seda viga loodetakse parandada jalgpalliliidu treeneri kohalejõudmisega, milleks juba samme astunud. Võistluse korraldas kaitseliidu linna malevkonna spordiklubi.

Sport näitab Võrus praegu järjekindlat tõusu, mida tuleb kirjutada kaitseliidu linna malevkonna spordiklubi energilise tegevuse arvele. Viimane on ainukeseks spordiorganisatsiooniks Võrus. Praegu käib kibe ettevalmistamine kaitseliidu suurvõistluseks Tartus.

—er—

— Kaitseväe rännaku rakmetes korraldas Narvas 1. jalaväe rügement. 8 km. pikkusel maal mürdaastikuga olid tagajärjed: 1. kapr. Arhipov 40.56; 2. kapr. Kask 41.42; 3. rms. Tshaskin 43.00.

Teivashüppe tehnikast.

H. Lahtise järel.

Määrused. Hüppeteivas võib olla bambuspilliroost või puust, ja ta võib pikkukselt ja läbimõõdult olla vabalt valitud. Bambuse loomulikke lülikohti arvesse võtmata ei saa teiba ümber muid käetugesid tarvitada. Samuti võib teivast riidega ümber mähkida, kuid ühetasaselt. Teiba alumist otsa võib varustada raudtupe ja naelaga või puumunaga.

Hüppetelingeid peab asetatama vähemalt 3,66 mtr. kaugusele üksteisest. Põikpuu on kolmekandiline, mille iga külg on 30 mm. Põikpuu ei tohi ulatada üle 152,4 mm. püstpuudest kaugemale.

5 mtr. kaugusele telingitest tehakse hooteele joon. Kui hüppaja kaks korda

sel hüpetes 3,5—4 mtr. 3,6 mtr. peal (Hoff). Nii saavutatakse suhteliselt suuremat kõrgust.

Alla 3 mtr. hüpates ei ole soovitatav ülemist kätt sellest kõrgusest allapoole panna, sest tõusmise aeg on võrdlemisi lühike. Kui hoog on kiire, on soovitatav jälgida Hoffi. Sobivam kõrgus ülemisele käele on 3—3,5 mtr. hüpetes 3,3 mtr.

Jookstes kantakse teivast umbes meetri laiusele asetatud kätega. Kandmise hõlbustamiseks hoitakse ülemise käega teiba alt kinni ja seatakse teivas tasakaalu.

Põikpuu peab harilikult ainult 10 sm. kaugusel olema teiba augu kohalt, sagedasti ka täiesti selle kohal. 2,7—3 mtr. hüpates võib põikpuu 40—30 sm. kaugusel olla august, mis annab küllalt võimalust tõusmiseks.

Hoog. Hoovõtt jookstakse vabalt, rindkogu aeg jooksupuunas. Otstarbekohane on tarvitada kahte hoomärki. Üks 15—20 mtr. kaugusel august ja teine 10—15 mtr. eelmisest. Hoovõtte stardist kuni esimese märgini ei oma hoog veel täit kiirust, vast sellest alates arendatakse hoog nii kiireks, et teisele märgile maksimaalse kiirusega jõutakse. Siin peab tõukejalg märgile sattuma.

Tõuge. Tõuge, ärahüpe, sünnib alumise käe poolse jalaga. Vasaku jalaga ärahüpates astutakse viimane parema jala samm veidi paremale jooksupuunast ja vasak just otsejoones.

Teivas lükatakse auku madalalt, õienades käed altpoolt üles. Samuti libistatakse alumist kätt mööda teivast üles kuni ülemise käeni. Ärahüpe peab sündima kaugelt ja sel momendil, kui teivas puutub augu põhja, sirutades käsa ette välja.

Kui tõuge, ärahüpe, jäetakse hiljaks, tõustakse üles liiga vertikaalselt ja satutakse harilikult põikpuu peale hoo lõppedes. Teivast ei või ka liiga vara auku torgata. Harilikult sünnib see küll liiga hilja.

Kehavedu. Keha lastakse teibaga ühes hõljuda, tõstes ainult jalgu ülespoole ja alles siis, kui jalapõiad on tõusnud põikpuu kõrgusele, tõmmatakse kätega tulisesti järele. Hoo ja tõuke lõppedes jätkatakse siis hüpet käte abil. Tuleb panna tähele, et keha viiakse üle põikpuu käte vedamisel veel. Kui see sünnib liiga vara, teiba kaugel olles põikpuust, aetakse põikpuu maha. Hüppe kõrgeim koht on veidi enne põikpuud. Harilikum viga on, et lastakse teibast liiga vara lahti ja aetakse seega põikpuu maha.

Üleminek. Põikpuust üleminekuks on kaks viisi olemas:

1. keha sissetõmmates ja
2. sirge kehaga.

Missugusel kombel põikpuust üle minnakse, ei ole teivashüppes kõige kaaluvam tegur, võrreldes hoo ja kehavedamisega. Mõlema hüppeviisiga on saavutatud pea võrdseid tagajärgi. Käteveost oleneb, kumb üleminek sobib kellelegi. Hilja ja elavalt tehtud vedu viib keha üle põikpuu ilma pikemata. Aeglasem hoog hoiab keha kauem põikpuu läheduses ja nõuab keha sissetõmbamist.

Tähtsamad momendid:

1. Hoog täite sammudega ja tugev äratõuge;
2. kauge äratõuge ja samal hetkel, kui teivas satub augu põhja; ja

3. jõuline kätetõmme vast siis, kui jalad on tõusnud ju põikpuu kõrgusele.

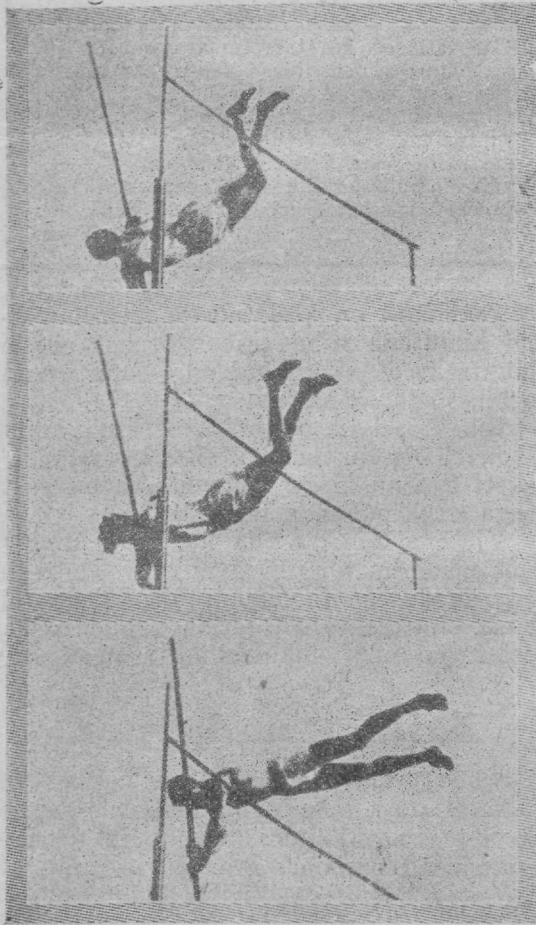
Tavalisemad vead:

1. Pööratakse hoogu võttes küljega hoo suunale;

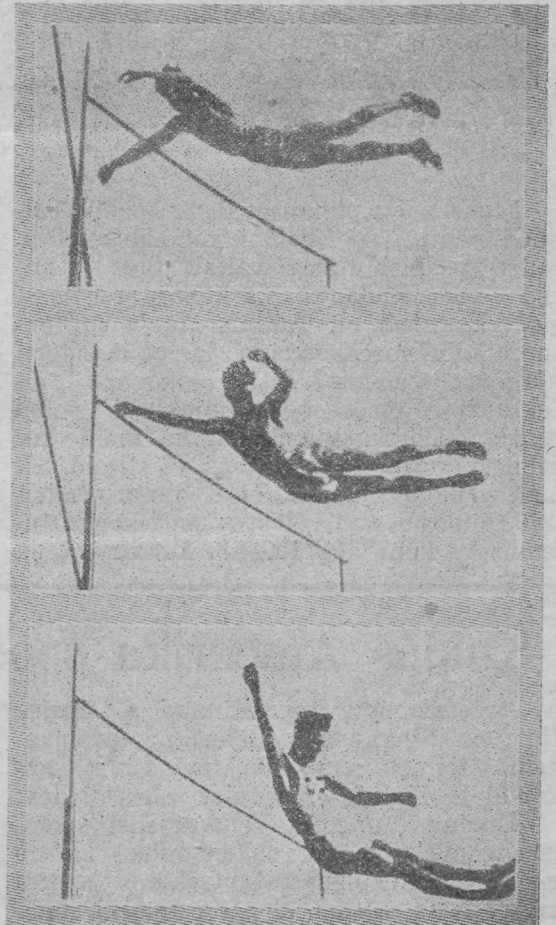
2. teivast auku torgates ei libistata alumist hätt ülemiseni. Siis ei saa teibaga liugleda;

3. jäetakse äratõukel käed kõverasse või kõverdatakse need juba pooltel teel. Siis ei saa tulla kätevedu, tuleb ainult tõuge; ja

4. hüpatakse ära liiga hilja ja teiba alt. Teivas sirgub siis liiga järsku ja hoog

Charles Hoff teivashüppes.

Charles Hoff teivashüppes.

jookseb hüpet tegemata üle selle joone, loetakse see hüppeks. Kui hüppaja hüppab maast, saavutamata märkejoont, ja ei tõuse teiba najal põikpuuni, loetakse see ½ hüppeks. Kui hüppaja läheb üle põikpuu, kuid teivas viib põikpuu maha, ei loeta hüpet, kuid loetakse kui niisugune täieks katseks.

Hüppaja ei tohi õhus viibides tõsta alumist kätt ülemisest kõrgemale, või ülemist kätt algasendist ülespoole. Võistleja võib tarvitada oma teivast ja tal ei pruugi seda teistele laenata. Hüppetelingeid võib võistleja nihutada 60,9 sm. võrra, mis suuna tahes. Augu kaevamine teiba toetamiseks on lubatud, samuti selle katmine laudpõhjaga. Augu läbimõõt olgu 30 sm.

Võte. Teibast võetakse kinni nii, et põidlad on pöördud teiba ladva poole. Harilikult hoitakse vasakut kätt ees. Kõrguse suhtes on võte kahesugune:

1. hoitakse teibast kinni nii, et ülemine käsi ulatab 20—40 sm. põikpuust allapoole ja
2. hoitakse kinni teibast kogu aeg samal kõrguselt. Ülemine käsi sel juhu-

peatub enne põikpuud. Aetakse põikpuu maha.

Harjutus.

Enne kui hüppama hakatakse, tuleb õppida jooksuma. Jooks peab olema vaba ja hoogne, rind kogu aeg jooksu suunas. Ei mingit siblimist ega küljeti käänamist äratõukel.

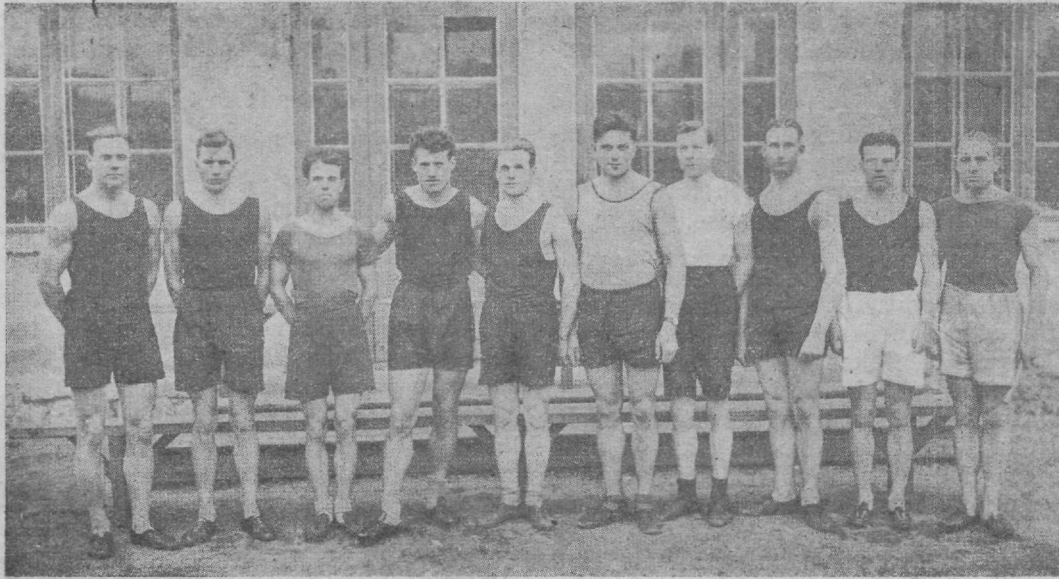
Esmalt tuleb hüpata madalalt lühikese hooga. Ärahüppele ja õigel momendil tehtavale käteveole kinnitatagu peatähelepanu. Hoogu peab eriti harjutatama, jookstes 50 mtr. teibaga aja peale. Ilma kiire, vabalt jookstud hooga ei saavutata häid tagajärgi.

Kord nädalas katsutagu oma hüppetajajärke tõsiselt, muidu 20—30 sm. madalamalt kui parim hüpe. Sagedasti peab katsuma, kui kõrge võttega pääseb üles, saab jalgu püsti ja tõugata kätega.

Teivashüpet peab harjutama palju, 30—40 hüpet harjutuspäeval, kolm korda nädalas. Kaks korda nädalas kiirjooksu ja jooksu teibaga. Talvel tuleb riistadel turnida paar korda nädalas, mis tarvilik käe ja kõhulihaste arendamiseks ja korrahoidmiseks.

Tallinna politsei ümberlinna teatejooks 10X500 mtr.

K. Akeli foto.

Politsei teatejooksu võitjad. Seisavad vasakult: Villo, Vaalberg, Ertis, Pupart, Läll, Teearu, Horn, Plaksting, Ottenson, Tiisfeldt.

Jooks peeti pühapäeval, 8. aprillil Tallinna politsei spordiringi korraldusel ära. Start ja finish Kalevi väljal. Üles oli antud 4 meeskonda, kes ka kõik starti ilmusid. Esitatud oli Tallinna-Harju prefektuur kahe meeskonnaga ja politseikooli kõrgema ja alama klassi meeskonnad. Prefektuuri A meeskonda kuulus ka mõni tuntum sportlane, kuid oli ka mehi, kes esimest korda teatejooksus võistlesid. Et aga jõudude paigutamisel otstarbekohaselt toimitud, tuli võitja A meeskonna tulemuseks kena aeg 12.44,3, kui arvestada

tuulset ja vilu ilma. Teiseks tuli politsei kooli kõrgem klass ajaga 13.11,9 ja kolmandaks politseikooli alamklass ajaga 13.30,0, kuna prefektuuri 2-ne B meeskond neljandaks ajaga 14.34,2 tuli. Elava osavõtuga jälgisid politseinikud jooksu ning rohke meeskondade osavõtt kinnitab, et politseisport meil eluõiguse omandab. Lähemal ajal kavatseb politsei spordiring oma liigetele kergejõustiku võistlusi korraldada ning ümber linna teatejooksus sõjaväe ja kaitseliiduga jõudu proovida.

J. T—dt.

Kuidas Ameerika sportlased raha teenivad.

Ameerikast tagasitunud Charles Hoff on Norra spordilehe „Sportsmandeni“ toimetajaks-kaasväljaandjaks hakanud ja kirjutab järgmist selles lehes:

Enamus Ameerika elukutselisi sportlasi teenib kindlasti rohkem raha oma varietee-esinemistega kui otsekohe spordi endaga. Ma mõtlen, et see esijoones maksub Dempsey kohta, kui tema filmikarjääriga ka arvestada. Samuti on lugu ka Tunneyga, kes enne Dempsey matshi võistluste eest õige vähe sai. See teine aga andis sissetuleku, millest ka „pitsut üle jäi“ ja aitas lootust hoida, et kord ta suur pokshanss tuleb. Praegu saab Tunney 3000 dollarit nädalas ühelt suurelt teatrikompaniilt.

Esimene naine kel õnnestus üle Inglise kaanali ujuda, Gertrude Ederle, sai teatripakkumise kohe niipea kui ta veest välja tuli. Praegu sõidab ta ühes Helen Wainwrighti ja Aileen Riggini, kes etendavad kõrvalosi, mööda ühisriike ringi.

George Young, kes võitis ujumise üle Catalina lahe ja omandas närimiskunni kuninga Wrigley auhinna 25.000 dollarit, esineb praegu ühes suuremas New-Yorgi teatris.

Dempsey on rännanud aastate viisi mööda teatreid ja ta vana rivaal Carpentier võttis Ameerikas viibides kohe vastu 12-nädalalise angashmendi. Maloney, Tunney kardetavamaid konkurente, bussikondktor Bostonist, annab praegu etendusi mitmes New-Yorgi teatris.

Oscar Mathiseni tuntud rivaal Ameerika uisukuningas Bobby McLean näi-

tas aastate kaupa oma kunsti paljudel lavadel, kuid läks lõpuks üle manekeenide näitajaks ühte suurimasse Ameerika moearisse.

Kõige kuulsam, paremini maksetav ja populäärsem Ameerika sportlane, pesapallimees Babe Ruth, kirjutab ka siin ja seal hooaegade vahel kontrakte alla mõne teatriga.

Raskem on pääseda filmi, ka tasub filmis esinemine ennast halvemini. Kuid Dempsey, Tunney, Carpentier ja Babe Ruth on mänginud filme, samuti amatöör Paddock, kuigi teisejärgu osades. Teatavasti on amatöör-sportlasel keelatud oma spordialal filmis esineda, kuid seda tegi Paddock oma viimases filmis — raha eest. Ka Ameerika amatöörid teenivad spordi kaudu tublisti raha. Helen Wills saab alati kenu summakesi, 200—1000 dollarini, joonistuste ja ajaleheartiklite eest. Parim võimalus amatööril klubilt raha vastuvõtmiseks on siiski see, et teda fiktiivselt lastakse mõne tuhande miili kaugusesse külasse või väikelinna sõita, et siis ümmargust „reisiraha“ välja maksta võida, või ka muul teel 1000 dollarit võistluse pealt omandada. Amatöör on Ameerikas nimelt see, kes võistlemise eest raha vastu ei võta, vaid — tšekke.

Parimaid ujujaid peetakse üleval reklaamiks mondään supeluskohtades.

Ameerikas on keelatud amatööril lasta oma nimega äridele reklaami teha. Midagi sarnast ei maksa Paddocki kohta. Ta tegi kena äri, lastes üht suurt bensinifirmat kasutada oma nime ja pilti selle kaubale reklaami tegemiseks.

Kena päev.

Ning saabus päev meil üle hulga aja, missugust hinge ködistuseks vaja, et nauti silmapilke tunderohkeid ja kuuldavale tuua mõnulemisohkeid. Ma mõtlen palli, nahkset kuuli, mis alla kevadvärskeid tuuli me veidi raiskund apetiidil tulus ja pallinäälja ergutuseks kulus — (nii omavahel öelda — tore pits!). On naabermees kui mõru vits me pallipoistel seni seisnud turjal ja toonil salvaval ja ilmel kurjal ta löönud mängukaardid nõnda sassi, et mingit head sealt pole välja tassi. Nüüd olid samad mehed turul (kuis riimiks hästi — haljal murul) — et omandada vastset võidushanssi, et anda oodatud revanshi — nii olid vastaspoolte erinevad soovid, mis ümber käisid oletuste loovid. Ent asjast kujunes üks olemine vahva ees paarituhandlise rahva — üks võit, mis korralik ja tõhus, veel teine — otse röömuskandal õhus! Jäid lätlased kui tarretanud sambad ja õdusest neil lõivad lõksu hambad: Mis tont see on, mis võib see tähenda, et kaotab Läti hiilgus RFK? Ei tea me öelda. Oli kena me mehi näha ainult võitjatena, — võiks ainult jätkata veel sama stiili ja seatud roopaid mööda edas' hiili!

V—a.

Tegelikult on keelatud ka spordiartikleid kirjutada raha eest neil, kes ei ole elukutselised ajakirjanikud, kuid neid võib Paddock alata.

Bill Tilden on näitleja, kuid minu teada ei ole ta veel näitelavale tennise-reketi ega pallidega ilmunud. Ta on vast seega veel puhas amatöör.

Vincent Richardi hurjutab praegu Ameerika amatöörismi avalikult. Ta teeb seda ägedusega ja õigustatult. Teda ei saada ka diskvalifitseerida nagu mind, sest ta on juba elukutseline.

Kaks ilmavaadet.

Ühes prantsuse lehes oli neil päevil väike lookene, mis Pariisi lehtedele omase elegantse vormi juures ka lugejat järele-mõtlemisele sunnib.

Looke kandis pealkirja: Eilispäevane ja homme vanaisa. Lisatud illustratsioonid kujutasid kahte hõbejuukselist vanaisa pojapoegi põlvel kiigutavat.

Ja esimene vanaisa rääkis: „Hm, jah, mu armas poiss, lugu oli nõnda: prantslased tungisid oma pataljoniidega peale, kui inglise suurtükid oma tulimunasid meie ridadesse hakkasid sülgama. Siis tõmbas truppi juhtiv kindral Cambronne mõõga tupest ja lasi signaali tormijooksuks mängida. Enne siiski kui prantslased suutsid inglaste kallale tormata, hõikas inglise väejuht: Andke endid vangi, vaprad prantslased! Siis välgutas meie kindral Cambronne silmi ja ütles põlgavalt: kaardivägi sureb, kuid ei anna endast vangi!“ — Teine vanaisa, homme, rääkis aga nõnda oma pojapojale: „Mu armas poiss, jah, see on tõesti tõsi. Ma olen sajameetrijoooksus löödud. Ja isegi täie meetriga, lõpuspurdil, mida ma liiga hilja algasin. Minu kaotuses ei ole midagi kahelda — ma olen puhtalt löödud. Vast leian ma troosti enesele ja sinule: mu võitja on tervelt kümme aastat minust noorem, ta on vast seitmekümneseitsme aastane. Ja pealegi olen ma oma vanuseklassis (80—100-aastased) ikkagi Pariisi parim sprinter...“

Juannes Killipi nädalaringvaade.

Sa Jumal küll, küll on ikka häda mõnejaol inimestega! Nad teevad su elamise ja olemise vahel nii kibedaks, et niisugust elu siga kah ei söö. Kujutage endile ette: Sa jooksed sadat meetrit. Oled heameelel, et enne teisi stardist välja said ja su tuju tõuseb iga meetriga, nagu oleks sa edukuseline ja saaks sada marka meetri pealt. Seal aga, o jerum, kostab stardi juures vile. Sa jooksed edasi, kartes ja lootes, et jumal teab, mis see oli, võib olla oli mõne vabriku oma. Aga seal vehitakse sulle kätoga, finishi juures teatakse tõrvajuid liigutusi ja siis — siis on sul selge, et tuleb tagasi minna. Sa pöörad ümber ja longid starti, kus keegi sulle revolvi nina alla paneb ja ütleb: esimene vargus. Sa lähed starti ja sul õnnestub veel kord enne teisi minema lipsata. Sulle tehakse teine märkus. Kolmas kord aga tuleb pauk nii ruttu, et sa meetrit neli-viis teistest maha jääd. Siis kiristad sa hambaid ja pressid kõigest hingest, aga jalad käivad risti, pea on kuklas ja kõht punnis ees. „Ei maksa nii väga pressida, kaotad stiili,“ lohutab ja õpetab sind sõber pärast, kui sa valusa südamega pealt pead vaatama, kuidas teised vahe- ja lõpujookse jooksevad. Muidugi mõista, venivad nad nagu täid ja sa oled kindel, et igale neist oma kümne meetriga ära teed, aga . . . sind mängiti välja.

Või jälle hüppad sa kaugust. Esimene ja teine hüpe ei õnnestu sul. Kolmanda teed sa kõva drukiga, vehid õhus kätte ja jalgadega, nõksutad kõhuga ja maandud õnnelikult seitsme meetri kaugusel. Sa vaatad uhkelt tagasi, kuid kellegi teraskülmad silmad on puurinud hüppelauda ja häälega, mis külmem kui põhjanaba ja lõnanaba kokku, lausub ta: ei loe! Siis tuleb finaali, ja on loomulik, et sina finaali ei pääse, vaid viimane finalist on sinu eelmine, kes sinust veerand sentimeetrit ees. Sa ootad endamisi kirudes ja needes võistluse lõpuni ja siis hüppad sa hirmsa vihaga kaheksa, üheksa ja kümme meetrit, aga auhinna ja võidu sai küü ja poole mees.

Vott niisuguseid tükkte tehakse sinuga, kui sa kord „nende“ küüsi kukud. Kes need „need“ on, seda teab iga spordimees. Aga mina küll enam ennast nende kätte ei anna, mina hakkun nüüd poksjaks. Ja selleks on mul praegu häid eeldusi. Mul enne oli õige suur rooma nina, see oli nagu loodud märklaauks igauguste haakidele, svingidele ja otseleõõkidele, aga nüüd on mu nina näoga tasa, tänu ühele imelikule juhtumisele.

Lugu oli nimelt nii, et nagu te kõik mäletate, oli üle „Spordilehe“ esimesel lehiküljel pikk kirjeldus, missuguste nägemata vastastega sportlasele tuleb tegemist teha. Seal oli ka üks nisuke pilt, kus saja meetri jooksja jookseb läbi telliskivimüüri. Kirjatükis seisis, et ega nisuke müüri ei ole, see aga näib jooksjale nii, kuna tal hirmsast pressist jõud otsas ja pea ringi käib. Noojah, jooksin siis mina kah Kalevis ühepäeva, niisamuti treenisin, ja pärast tegin sadat meetrit. Algasin aga finishpoolsest otsast peale. Jooksin õige kõvasti ja lõpul olin väsinud, kui äkki müüri oma ees nägin. Mul tuli meele, et see on ettekujutus, ja jooksin edasi. Seal aga sain tubli mütsu ja kui pärast üles tõusin ja kobama hakkasin, nägin, et müür oli alles — see oli Kalevi passaashi müür. Ja sinna mu „veart“ nina läkski. Nüüd on teine näoga tasa ja kui ta mõne päeva jooksul oma endist kuju tagasi ei võta, siis sõidan Brasiliasse ja kutsun Klausneri välja.

Poks on meil ülepea hirmsasti moodi läinud viimasel ajal. Ühepäeva ma käisin Tomdil, sealse P. K. V. osakonna tegevust revideerimas, ja siis ma nägin ka neid sõjaväe spordikursante. Ühed tegid väljas kergetõustikku, teised jälle sees poksisid. Neil nüüd uus saal uue põrandaga ja kõik. Ühel mehel on juba basketimängu ajal suur varvas otsast maha astunud. Nii, et edu on laialt märgata. Üldse need sõjaväe mehed teevad palju sporti ja võistlevad palju. Karnisoni esivõistlused võimlemises ja vehkleemises peeti möödunud reedel ja laupäeval Sõdurite Kodus. Kus espadroonidega vehiti nii, et sädemed lendasid ja rinnakaitsed tolmastid. Ja võimeldi mis hirmus. Nüüd peaks veel Tallinna karnisoni vehkleemismeister Tedrekin Tehnikumi korpide meistriga jõudu katsuma ja nendest võitja Tartu meistriga kohtama. Siis tuleks vast mensuur, mis mensuur, aga mitte niisugune, nagu neid mujal tehakse, kus teisele auk kõhtu torgetakse ja asi vask.

Ma lõpetan nüüd selle jutu ära ja räägin paar sõna sest jalgpallist. Küll ikka meie väikeselste meeskonnad on nõrgad, sa jumal. Alles eelmises numbris oli, et Hõimla saanud Kurnal 6:0 peksa. Nüüd jälle on ÜENÜTO noorsoolased Hõimlat 1:0 löönud. Niiviisi võib Hõimla kergesti Riia Jalgpalliklubi kah lüüa saada! (Ah soo, ma ei saa kuidagi aru, miks need ÜENÜT mehed endid noorsoolasteks hüüavad, kas

nad siis nii soolased on? Aga vahel esinevad nad nii magedalt, et kole kohe.)

Sai ikka nalja küll selle Riia klubi mängu ajal. Kus lätlastest pealtvaatajapaar karjus pealetormavatele oma meestele tribüünilt ikka et „atprauksas“ ja „atprauksas“ (või midagi selletaolist). Aga mis sa ikka atprauksatad, kui teine mees palli ära võtab. Kena dress on neil riialastel. Justkui tampkalaud. Meie poisid arvasidki, et nad reisude ajal särkiruutudel malet või kabet löövad.

Peale RfK koledat portsukukkumist oli P. K. V. juhatuses põhinõuetel kiskus harutusel, kas võtta väljamaalasi liikmeks. Lõpuks jäi nii, et otsustati registreerida P. K. V. Riia osakond. Komturi selle osakonnale pole veel kindlaks määratud.

Peale jooksvate küsimuste oli harutusel P. K. V. aumärkide ja auastmete küsimus. Otsustati välja andma hakata kaht liiki ordineid. Üks neist on kolme Kapsapea Orden, kuna teise nimi veel kindel pole. Esimese ordeniga kaasas käib ka aadlisesusse tõstmine.

Kolme Kapsapea orden on antud juba ühele sotsile, kes, kui hra Tõnson, kes kultuurkapitali koosolekul, kus ta kehakultuuri sihtkapitali edustajana viibis, sotside rumaluste peale pahaseks sai ja ära tuli, hra Tõnsoni kohta ütles, et „härja kehas härja vaim“, nagu ta seda pärast „Rahva Sõnas“ kelgib.

Selle haruldaset kauni ja sotse nii väga iseloomustava targa sõna eest andiski P. K. V. talle ordeni.

Sõber Jot Kilogramm kirjutab üleminevas numbris pikalt ja laialt minu pühadeaegselt Tartus olekust. Et mis kell ma üles tõusin, mida sõin, jõin ja suitsetasin ja kõik puha. Püüan siinkohal nüüd oma nõdra sulega väikest pilti anda Joti elamisest ja olemisest seal Tartu linnas, Lihvlandi maal.

Kõigepealt on olemas Jot Kilogramm. Siis Toomas. Ja siis Aabram. Peale nende on veel üks bulldog-koer. Neil kõigil on oma ülesanne ja koht „Spordilehes“ ilmuvate Tartu kirjade sündimise juures. Harilikult, s. o. harilikult ajal, kui õhus midagi uudist liikumas ei ole, on nad kõik koos. Jalutavad. Tillemanni kellast Gildi uulitsa nurgani, läbi Rüttil ja Promenaadi. Ja tagasi. Kõige ees läheb Jot, kes pikkuselt teiste kõrval nagu J tähtki teiste tähtede kõrval. Siis Toomas ja siis Aabram. Nii, — mõne meetri-liste vahedega. Ja kõige taga sõrgib bulldog. Kilogramm on harilikult kaabu peas, käed püksitaskus või selja peal, kuna palit tuule järgi on seatud. Vahel juhtub ka nii, et Jot käib üksi ühelpool tänavat, kuna ta saatkond sekundeerib talle teisepool. Toomas on neljateistkümnepa Aabram kümne aastane. Vist. Need teavad iga Tartu sportlase ja spordiharrastaja ees, isa- ja lähime, aadressi, sündimispäeva ning lühikese elulookirjelduse. Kui õhus võistluste või millegi selletaolise järele lõhnab, siis seatakse Aabram Laia ja Rüttil nurgale, Toomas Tillemanni kella alla ning Kilogramm ise jääb Raekoja ette. Kui on vaja kedagi kätte saada, siis saadetakse bulldogiga vahipostidele sõna. Mõne minuti järele on soovitud isik käes, kes siis kõik uudised maha peab rääkima. Ja putku panna ta ei saa, sest ta ees seisab Kilogramm, taga bulldog ning mõlemilpool külgedel Toomas ja Aabram. Ja peale selle on Kilogramm veel esimeseklassi kirjooksja.

Vott nii korraldatakse Tartus spordirepöortaasi. Muidu on Jot mõnus mees, olgugi veidike soomlase verrega, kel alati aega miljon. Kahe realise anekdoodi jutustamiseks kulub tal veerand, ja lipsu kaelasidumiseks poolteist tundi. Ja kui ta spordiväljal riietudes naelkangad jalga on saanud, on jõudnud ta vahepeal rääkida Balti eraõigusest, Rimski praavast, uematest gramfononootidest jne. On jõudnud kaunis põhjalikult kiruda linnavalitsust, spordivälja korraldajaid, ja kojameestki, kes spordiriistade kuuri on lukutanud ja ise linna läinud. Ja aega jääb alati veel ülegi. Oeldagu veel, et aeg on raha! See sõna võib maksev olla ainult neile, kes on mõistetud näiteks kolmeks päevaks aresti või 1000 marka trahvi maksuma. Vott, siin on aeg täitsa raha. Anna kumb tahad, mõlemad on üheväärased.

Aga nüüd lubatagu mul sellesinasele kirjale üks lõpp teha.

Juannes Killip.

— Karl Kozeluh, elukutseline tennisilma-
meister, löi Saksa meistrit Najuchi Berliinis
6:4, 6:4 ja 6:1.

— Rudi Wagener löi Hans Breitensträteri 2.
roundil k. o., tulles seega Saksa meistriks.

Soome kevadistel jalgpallisarja võistlustel

on näidatud järgmisi tagajärgi: Palloseura — Viiburi Reipas 3:0, JFK — Turun Palloseura 2:0, Viiburi Sudet — Tampereen Polloilijat 2:1, HJK — Vaasan Palloseura 3:3.

Võistlusi peetakse punktisüsteemis ja praegu seisab 8 punktiga 4 mängu järele esikohal HPS. HJK'l on võrdse arvu mängude juures 7 punkti.

Eino Borg,

keda tööliisportlased läinud sügisel tappa ähvardasid, on ikkagi kodanliste liitu üle läinud ja stardib Viipurin Urheilijate all. Ta jooksis pühapäeval 1500 mtr. võimatu halva ilmaga 4.05,2. 60 mtr. näitas Matila 7, 3, 400 mtr. Gurevitsch 53,6, oda — Lamppu 56,23.

Weissmüllerilt rekorde.

Läinud neljapäeval püstitas Weissmüller Ann Arboris, Michiganis, 4 ilmarekordi, mis kõik arvatavasti kinnitatakse, sest basseini pikkus oli 75 jalga.

Kõigepealt ujus ta 100 yardi 51,0. Kord varem on ta ujunud maa 49,6, kuid siis oli basseini pikkus ainult 20 yardi. Siis ujus ta 200 yardi 1.53,8, 200 meetrit 2.08,0 ja 220 yardi 2.09,0. Need on kõik fenomenalsed ajad. Senised ilmerekordid olid vastavalt: 2.00,4; 2.15,6 ja 2.15,8.

Davis cup'i

tennisevõistlused on alanud. Neis löi Shveits Austriat 3:2, Tshehhoslovakkia Kreekat 4:1.

Ameeriklased Berliinis.

Ameerika tennismeistrid Tilden ja Hunter viibisid Berliinis võistlustel. Seal löi Saksa meister Fritzscheim Hunteri 6:1, 8:10, 6:2, 6:3, kuna Tilden Landmanni 3:6, 6:1, 6:0, 6:3 võitis. Fritzscheim sai omakorda Tildenilt 6:6, 2:6, 4:6 lüüa ja Landmann Hunterilt 2:6, 1:6, 7:9.

Saksa jalgpalli esivõistlused

on 16 meeskonna, ringkondade võitjate, vahel alanud. Pühapäeval peeti 1. vooru mängu. Seal löi Kieli Holstein Stettiini Titaniat 9:1, Berliini Kickers Duisburger Spielvereini 5:4, Sp. V. Fürth Breslauer Sportfreundt 3:1, V. f. B. Leipzigi Breslau 06't 3:0, Hamburger S. V. Fortuna Düsseldorf 4:1 (3 väravat löi Harder), 1. F. C. Nürnberg Chemnitzer Ballspiel-Clubi 5:1, München 1860 Schalke't 3:2.

Filadelfias

võistlesid ka inglise üliõpilased. Võistlustel näidati: 440 y. tõkkeid — J. Gibson 55,4, 2. lord Burghley. 4 × 110 yardi — Pennsylvania 41,6. Kümnevõistlus — V. Kennedy 7236, 5575. 100 yardi — Scholz 10,2, 2. Russell, 3. Locke. 42,2 km. — Clarence de Mar 2.40,22,2. De Mar on praegu 39 aastat vana.

— Viini Hakoah mängis New-Yorgi Giant-siga 2:2.

— Penarol võitis Zürichis sealse Young Felloysi 1:0, kuid sai selle järel Viini Rapidilt 0:5 lüüa.

— Holland löi Belgia jalgpalli maavõistlustel 3:2.

— Sakslane Söllinger tõukas Grazis 14,67 kuuli, mis 5 sm. Saksa rekordist parem. Samas pani Held Austria rekordit teivashüppes 3,70,5.

— Praaga Sparta löi Slaviat 25.000 pealtvaataja ees 1:0 (0:0).

— Rotterdam — Antwerpen mängisid jalgpalli 1:1.

— Zidenice, Brünn, kes Tallinnagi on lubanud võõrsile tulla, löi Poolas Cracoviat 3:1 ja mängis teisel päeval sama meeskonnaga 3:3.

— Hirschfeld, Saksa, tõukas kuuli 14,06 ja väljaspool võistlust koguni 14,40.

Tartu kiri.

Ei tea, kust see ime tuli, aga Tartu sai juba nüüd kevadel esimese jalgpalli (siin küll õigem jalapalli) võistlusega hakkama. Korraldajaks on üks noor, väga energiline juudi noormees Schur ehk Scheerina Spordilehe lugejaile tuntud. Tal jatkus niipalju kannatust ning julgust, et suitis keskkoolipoistele selgeks teha ühinemise tarvidust üheks tervikuks. Ka raskema osa — vastasmeeskonna leidmisega sai ta valmis. Käis järjekorras läbi kõik Tartus asuvad Tallinna, juudi, Viljandi, Vene, Narva, Vöhma mängijad, klappis reespondiklubi poolt puuduvad juure, nii et tekkis rahvusvaheline meeskond: värvas Koppel (Viljandi kaitsemaleva), kaitses Levin (Tartu Makkabi), Kalman (Vöhma), poolkaitse Famin (venelane, meeskond teadmata), Normann (Ü.E. N.Ü.T.O.), Karusion (rahvus ja meeskond teadmata) ning edurivi Schur (kõige selle asja korraldaja), Loven (soomlane, stardib Tartu Kalevis), Karro (Tallinna Sport B?), Riomar ja Liblik (klaverikunstnik, ning mõlemad viimasel endisest E. Akad. Spordiklubi meeskonnast).

Koolipoiste meeskonnaga oli aga säärane lugu, et kõige suurema kooli juhataja hra Treffner keelas oma õpilastel võistelda nende patuste seltside meeskondade vastu. „Võistelge omavahel nii palju kui tahate, aga mitte seltsidega“. Selle tõttu kukkus see koondus ka kaunis kidur välja. Koosseis: värvas Markvardt, kaitses Tubli — Martin, poolkaitses Riomar — Klein — Urres ja edurivis Tantson — Palumets — Mällo, V. — Tiirna — Emmerich. Vilistajaks Schmidt, Tartu Noorsoo Selts.

Koolipoisid saavad poole alla tuult ja päikest. Sellegi peale vaatamata hakkab kera nende värvava poole nihkuma. Alles mõne minuti pärast pääseb ta tagasi vastaspoolele. Siin liigub ta nüüd enamjagu aega, ainult üksikuid sõite üle tsentrijoone tehes. 43. minutil lööb Tantson esimese värava, kuna 45. min. Palumets poolaja tagajärjeks märgib 2:0.

Teine pool pidi õige ägedaks kujunema koolipoistele, kuid tõeliselt kujunes asi teisiti. 2. min. äigab Schur penalty värava kõrval seisvale poisile. Jälle veerand tundi siblimist, kuni 16. min. Mällo lööb 3:0 ja 18. min. Palumets karistuslöögi sisse toimetab 4:0. 30. min. jälle Mällo 5:0 ja nüüd alles avaneb 32 min. Karrol võimalus värvaealsest rüünast peaga toksata 5:1. Lõpuakordiks kujuneb Mällo kombinatsioon viimasel minutil, mis ka mängu lõpetab seisuga 6:1 kooliõpilaste eduks.

„Rahvusvahelises“ koondises oli üks parem kui teine, kuid kokkuvõttes ainult ühe värava väärt. Puudus koosmäng. Koolipoistest olid paremad edurivis Palumets ja Mällo, poolkaitses Riomar ning kaitses Tubli. Ka teised olid parajad. Tervel mängukäigul olid ainult järgmised vead: tunniajaline hilinemine algusega. Vahekohtuniku ebatäpne kell ja liig kallid vile, mida ainult nagu mõnd hädapidurit tarvitati.

Kompvekiks käsipallipublikule oli Tallinna Spordi külaskäik. Mingipärast polnud sõidetud täies koosseisus ning Tartust mängis kaasa rahvusvaheline täht Normann. Küll on aga see mees mitmekesiseid värve kaitsnud ainult selle aasta kestel: Tallinn Kalev, Tartu N. M. K. Ü., Tallinna N. M. K. Ü., Tartu E. Akad. Spordiklubi, Tallinna Sport ja hooaeg pole veel lõpul. Oh käsipalliliit! Miks tukud sa! Mida ütlevad su määrustiku §§ 7 ja 9. Arst aita end!

Härra Treffner oli muuseumis elmist öelnud ka käsipalli kohta, nii et tuli koguda meeskonda reservidest. Võrkpallis esines Sport koosseisus: Tintse, Pressraud, Laasner, Margevitsh, Kümmel ning N. M. K. Ü.: Jakobson — Kallas, Treier — Riomar, Kitsing — Opmann. Sport ei näidanud end just heast küljest ja lasi end võita 2:0. Geimid 15:8 ja 15:13. Korvpallis olid vastasteks „pojad“, kes väljale ilmusid ainult publiku rahustuseks. Koosseisud: Spordil: edurivi Brahmann — Margevitsh — Laasner, kaitse Normann — Pressraud. Tartu N. M. K. Ü.: Riomar — Kitsing — Jakobson edurivis, kaitses Treier — Opmann. Need said ka armetult kloppida: esimene poolaeg Spordi edu 23:0, teine 36:8. Nii lahkus Sport võitjana platsilt tagajärjega 59:8.

Teisel päeval esitati juba parem koosseis. Võrkpallis on Sport oma ridu täiendanud need näevad nüüd järgmiselt välja: Zimmermann — Pressraud, Normann — Laasner ja Margevitsh — Kümmel. Vastasmeeskond, kes Tartu esitise nimel esineb: Pedajas — Kink, Voitk 2. — Mägi ja Kitsing — Jakobson.

Tallinlastel puuduvad tõsted, kuna surujad ekstraklassist. Tartul õnnelik kombinatsioon mõlemist. Selle tõttu hävib Sport esimesel geimil 15:6. Teisel geimil oli Pedajas oma jalustraba-

vate pommidega võrdlematu, kuid ka Voitk tegi tööd, mis vastase abituks tegi. Tagajärjekalt suudeti ainult mõni kord suruda, nii et kuulutati välja resultaat 15:3.

Spordi koosseis järgnevas võrkpallimatsiaks oli järgmine: kaitses Normann — Pressraud, edurivi Brahmann — Laasner — Margevitsh. Vastasmeeskond esines koosseisus: Kink — Pedajas — Jakobson edurivis, kaitses Voitk — Mällo.

Tartu meestel pole viimasel ajal enam kombeks harjutada. Ainult võistlusest võistlusesse. Nii mängiti välkturniiril kui ka siin. Jõuline ning kiire mäng lõpeb poolajaks tagajärjega 19:7 Spordi eduks, teine poolaeg möödub rohkem vastase hoidmise tähe all, mida ka teise poolaja tagajärg 8:5 tunnistab. Nii Tallinna Spordi üldvõit 27:12. Kohtunik Treier polnud küllalt täpne, eriti foulide märkimisel. Võistlus iseenesest pakus publikule ennenägematu elamuse, mida kaua pole näha saadud.

Protest kutsus esile protesti ja nii edeneb võistlustükl. Üliõpilaste võistlustel tühistati Ugala protesti tõttu võrkpalli finaali E. Üliõp. Selts — Ugala ning määrati uus mäng. Protesti uue korvpallimatsi saamiseks Liivika ja E. Üliõp. Seltsi vahel aga ei võetud vastu. Nüüd protesteerib E. Ü. S.: miks loeti Ugala protesti, meie oma aga mitte ning ei ilmunud väljale, mille tõttu kuulutati ka Ugala üliõpilaskonna meistriks võrkpallis kevadsemestril 1927. Imelik see organiseeritud loogika. Ainult meie teame ja tunneme õigust, teised on nullid. Kui meie tahtmist ei täideta, jonnime ja protesteerime.

Keskkoolitsüklis, mis paarikuulise vaheaja järele algas, olid järgmised resultaadid: Võrkpallis võitis kommertsgümnn. Vene gümni 2:0, geimid 15:4 ja 15:2 ja reaalgümnn. Saksa gümni 15:4 ja 15:5.

Korvpallis kaotas Valteri gümnn. Vene gümnasiumile tagajärjega 23:6, poolajad 9:4 ja 14:2. Reaalgümnn. võitis Tehnikag. vastase mitteilmumise tõttu.

Kergesportlased treenivad vana viisi. Erilist silmapaistvat pole näinud ega kuulnud. Kõik valmistavad tuleva pühapäeva — spordipäeva vastu. See toob kaasa kindlasti helevust oma suure osavõtjaskonna tõttu.

Arvan, et rääkida ei maksa Pekavensia surest populäärsusest ning salapärasusest. Liikmete arv pole just väga suurenenud. Paar vigast sportlast on automaatselt kilda kukkunud, millest nad aga kuuldagi ei taha.

Lõpetan seekord oma pikema kirja.

Jot Kilogramm.

Kaubamaja

«SPORT»

Tallinnas,

Narva mnt. 19. Kõnetr. 23-00.

Soovitab mõõdukate hindadega iga-sugu kerge-, raske- ja jalgpallisporti tarbeid ning võimlemise abinõusid parematest kodu- ja väljam. tehastest.

Jalgpallid.

Koolidele, spordiseltsidele ja sõjaväeosadele hinnaalandus.

Spordiäri

RESEV-RESEL

Tallinn, Toompüestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

O. Ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

Soovitab kõiksugu spordiabinõusid parimatest kodu- ja väjamaa tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.

Kaitseliidu rännakvõistlus.

Pühapäeva hommikul korraldas Tallinna malev kaitseliitlaste rännakvõistluse 12 km. peale. Rännak läks kaitseliidu staabi eest Kaarli puistee ja Endla tänava kaudu Paldiski maantee 6 km. postini ja sealt tagasi. Võitis Paal — 67 min., teine Birkentak — 70 min., 3. Nappus — 72 min., kõik Lõuna malevkond.

Hannes Kolehmainen

võitis pühapäeval Helsingis korraldatud 8 km. pikkuse murdmaa old boy'de klassis ajaga 30.40,2. Teine oli T. Koskenniemi 30.52,0.

Fifa kongressi päevakord,

mis Helsingis 3. juunil pidamisele tuleb, on järgmisena kindlaks määratud: 1. Kongressi pidulik avamine. 2. Volituste läbivaatamine. 3. Rooma kongressi protokoll kinnitamine. 4. Sekretäri raport. 5. Kassa raport. 6. Aasta eelarve. 7. Ettepanek Austria liidu väljaheitmiseks. 8. Uute liitude vastuvõtmine: Austria üldine jalgpalliliit, Costa Rica ja Kreeka jalgpalliliit. 9. Ameerika jalgpalliliidu väljaheitmine. 10. Otsuste muutmine. 11. Rahvusvahelised esivõistlused. 12. Liitumine rahvusvahelise sportbürooga. 13. Schveitsi-Belgia matsch 29. augustil 1926. 14. Olümpiaadi jalgpalliküsimused. 15. Rahvusvahelise komitee kokkuastumine 11. juunil 1927. 16. Valimised. 17. Järgmise kongressi pidamise paik. 18. Rahvusvahelised matshid 1927—28. 19. Koosolekul tekkinud küsimised.

Tehnikumi murdmaajooksu

peeti pühapäeval, 8. mail Võistlusmaa algas Pirita ja Kose teelahkmelt, kust tuli joosta Pirita sillani, sealt Kose pargi värvani ja Pirita-Kose teelahkmele tagasi, seega ligi 4000 mtr. Kohti märgiti kuus. Tagajärjed olid: 1. Hollmann 13.15,8; 2. Ernesaks 14.03,0; 3. Teinburg; 4. Kõnts; 5. Lövi; 6. Rosenstein (kaal 107 kg.).

Ameerikast.

Pennsylvania ülikooli võistlustel on saavutatud: kaugus — Hamm 7.20; teivas — Pickard 3.87; kõrgus — Burg 1.93; kuul — Anderson 14.20; 100 y. — Scholz 10,1; 220 y. — Locke 21,6.

Jowa võistlustel: kolmik — Martin 14.15; kõrgus — Carle ja Brunk 1.93; kuul — Lyons 14.25; teivas — Boyles 3.889; oda — Thornhill 60.05; ketas — Thornhill 43.25; kaugus — Simon 7.21; 120 y. tõkkeid — Dunson 15,0.